



D18.007909

ZAAKNUMMER: ZK17004200

## Kort verslag hoorzitting Reparatieplan Landelijk Gebied

Datum: 9 april 2018

Onderwerp: Zienswijzen Reparatieplan Landelijk Gebied

Aanwezigen:

Voorzitter: C. van Leijen

Griffie: P. Tromp, M. van Dam

Namens de raad S. Borgers, R. van Dolder, R. Nooij, J. Wijnker, T. Kuijper, N. Bijman

Wethouder: K. Knijn

Beleidsmedewerkers: R. Beugels, K. van Hees

Indiener(s) zienswijze 1, Indiener(s) zienswijze 3 Indiener(s) zienswijze 7

Het ontwerpbestemmingsplan Reparatieplan landelijk Gebied heeft zes weken ter inzage gelegen. In totaal zijn er negen zienswijzen ingediend. De indieners van de zienswijzen 1, 3 en 7 hebben gebruik gemaakt van de mogelijkheid om de zienswijze toe te lichten.

### Zienswijze 1: Regeling bed & breakfast

Reclamant is tevreden met de beperking van maximaal twee personen per logiesverblijf.

Reclamant vraagt nog wel aandacht voor de maximale gebruiksoppervlakte. Hij verwijst hierbij naar de regeling van de gemeente Drechterland waar een maximaal percentage per woning wordt gehanteerd.

### Zienswijze 3: Biomassavergistingsinstallatie

Door de gemachtigde van reclamant 3 is een schriftelijke aanvulling op de zienswijze overhandigd. Deze is als bijlage bij dit verslag gevoegd.

Aangegeven wordt dat de vergunning voor de biomassavergistingsinstallatie destijds onterecht is verleend. In het geval van zo'n beoordelingsfout, moet niet positief bestemd worden, maar moet hooguit voor overgangsrecht gezorgd worden. Indien de raad de bestemming desondanks wil verruimen door middel van het Reparatieplan, dan moet dat nog wel gepaard gaan met de gebruikelijke waarborgen en onderzoeken. Hierbij gaat het om milieugevoelig gebruik en de situering in stiltegebied. Volgens reclamant was en is er om meerdere redenen sprake van een NER (beoordelingsplicht). De vergunning is ten onrechte niet 'MER-getoetst'.

Gesteld wordt dat de gemeente uitgaat van een grens van 100 ton per dag voor het beoordelen of er sprake is van een mer(beoordelings)-plicht. Het gaat volgens reclamant niet om de vergunde capaciteit, maar de technisch te realiseren capaciteit. Uit jurisprudentie zou blijken dat de drempelwaarde uit het Besluit mer geen harde grens is. Er kan ook sprake zijn van een mer(beoordelings)-plicht als de capaciteit onder de drempelwaarde valt.

Vanuit de gemeente wordt aangegeven dat de MER-beoordelingsplicht niet van toepassing is, omdat er geen sprake is van een verandering van de inrichting. Het gaat om het verwerken van een in 2010 verleende milieuvergunning die onherroepelijk is.

### Zienswijze 7: Biomassavergistingsinstallatie

Reclamant benadrukt dat de biomassavergistingsinstallatie ondergeschikt moet blijven aan de agrarische bestemming. Reclamant geeft aan dat het fijn is dat nu in ieder geval duidelijkheid ontstaat over de installatie.

Daarnaast wordt aangegeven dat de grootte van het perceel waarop de functie aanduiding 'specifieke vorm van agrarisch gebruik-biomassavergistingsinstallatie' geldt, moet overeenkomen met de huidige vergunning en situatie en dus moet worden verkleind. Het betreffende perceel is

driemaal zo groot, als waar de biomassavergistingsinstallatie nu op staat. Reclamant geeft een aantal tekeningen om dit te verduidelijken.

De gemeente geeft aan dat de functie-aanduiding alleen van toepassing is op het terrein achter de kassen/ bedrijfsbebouwing. De tekeningen worden in ontvangst genomen en zullen nader worden bestudeerd.

## BIJLAGE van de gemachtigde van reclamant 3

### 9 APRIL 2018: HOORZITTING TOELICHTING ZIENSWIJZEN

Inzake zienswijzen m.b.t. *bestemmingsplan Reparatieplan Landelijk Gebied 2017*, ingediend namens XXX  
gemachtigde: XXX

---

De zienswijzen zien op de biovergistingsinstallatie aan de Burgemeester Kooimanweg 18 te Hensbroek. De beantwoording van de zienswijzen geeft aanleiding tot een nadere toelichting/zienswijze.

Uit de reactie blijkt allereerst de uitleg van de raad over de huidige (deel)bestemming van het perceel 'kleinschalige duurzame energiewinning'. Het moet bij zo'n energiewinning gaan om:

- perceelsgebonden bronnen (dus geen aanvoer van elders);
- ondergeschikte energiewinning 'aan huis', zoals bijv. zonnecollectoren of een windrotor;
- het moet zodanig kleinschalig zijn dat geen of nauwelijks milieueffecten optreden.

De biovergistingsinstallatie zoals die is gebouwd en in gebruik is voldoet aan geen enkele van deze vereisten.\*1 Het staat dus buiten kijf dat de biogasinstallatie niet binnen de bestemming valt, wat destijds (ten onrechte) wel is aangenomen. De vergunning is achteraf gezien ten onrechte verleend, maar is onherroepelijk. In geval van zo'n beoordelingsfout (niet gebaseerd op voortschrijdend ruimtelijk inzicht) moet naar de mening van XXX niet positief bestemd worden, maar moet hooguit voor overgangsrecht gezorgd worden. Een gemaakte fout moet niet bestendigd worden maar zoveel mogelijk uitsterven.

Indien de raad de bestemming desondanks wil verruimen conform het aangepaste ontwerpplan, dan moet dat nog wel gepaard gaan met de gebruikelijke waarborgen en onderzoeken. Het gaat niet alleen om milieugevoelig gebruik, maar ook om situering in een stiltegebied.

#### MER (beoordelings)plicht

Volgens de oorspronkelijke vergunning zou geen sprake zijn van een MER-beoordelingsplicht, omdat uit de aanvraag bleek dat de inrichting maximaal 68 ton biomassa per dag zou vergisten en dus niet boven de grens van 100 ton zou komen.

Echter, voor de vraag naar het bestaan van een plicht om een milieueffectbeoordeling uit te voeren is niet de gewenste of aangevraagde capaciteit per dag bepalend, maar de capaciteit die met de installatie *maximaal kan worden gerealiseerd*, uitgaande van de technische mogelijkheden en beperkingen van de installatie. \*2 De heer XXX van de gemeente Koggenland heeft aangegeven dat de exploitant een volgend verzoek wilde doen tot uitbreiding van de capaciteit tot 40.000 ton per jaar, ruim boven de gehanteerde grens van 100 ton per dag. Dat de inrichting meer dan de grenswaarde kan verwerken is dus een feit. Op basis van de Europese jurisprudentie \*3 geldt voorts dat niet alleen het overschrijden van een drempelwaarde tot de conclusie kan leiden dat er een MER-beoordelingsplicht bestaat, maar ook dat de *selectiecriteria* uit bijlage III bij de MER-Richtlijn hierbij betrokken dienen te worden. Er is hier alle reden om te veronderstellen dat er een (op zijn minst potentieel) effect van de inrichting op het milieu is.

Bovendien valt deze inrichting onder categorie D 18.7 van de bijlage bij het besluit MER, waarbij de grens ligt op 'slechts' 50 ton per dag, welke grens al blijkens de aanvraag overschreden wordt. Kortom, er was en is om meerdere redenen sprake van een MER (beoordelings)plicht. De vergunning is weliswaar onherroepelijk en ten onrechte niet 'MER-getoetst', maar bij het bestemmingsplan mag diezelfde fout niet nogmaals worden gemaakt.

\*1 er wordt te vergisten materiaal van heinde en verre aangevoerd (plaatselijk wordt niets meer geproduceerd), de energiewinning is industrieel van omvang en niet kleinschalig, en de milieueffecten zijn bepaald niet gering (verkeer, stank, gevaarlijke gassen (met al een gevaarlijke escalatie achter de rug), lawaaiige compressoren et cetera).

\*2 o.a. in zijn uitspraken van 29 oktober 2003, nr. 200206313/1, 4 augustus 2004, nr. 200304147/1 en 28 juli 2010, nr. 01005116/2. Zie ook het Besluit MER: "*capaciteit*" is gedefinieerd als een redelijkerwijs binnen afzienbare tijd voorzienbare uitbreiding van de capaciteit;

\*3 arrest 15 oktober 2009, nr. C-255/08, JM 2010/23.